

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 6Tdo/59/2015
Identifikačné číslo spisu: 6713010994
Dátum vydania rozhodnutia: 15.06.2016
Meno a priezvisko: JUDr. Štefan Michálik
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2016:6713010994.2

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí konanom 15. júna 2016 v Bratislave v senáte zloženom z predsedu JUDr. Štefana Michálika a sudcov JUDr. Daniela Hudáka a JUDr. Petra Hatalu o dovolaní obvineného S. K. proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici z 2. septembra 2014, sp. zn. 3 To 89/2014, v trestnej veci obvineného S. K. pre zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1 Tr. zák. a iné, po zistení dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., rozhodol v zmysle § 382a, § 385, § 386 a § 388 Tr. por.

rozhodol:

Rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici z 2. septembra 2014, sp. zn. 3 To 89/2014, a konaním, ktoré mu na Krajskom súde v Banskej Bystrici predchádzalo

bol p o r u š e n ý z á k o n

v ustanoveniach § 188 ods. 1 Tr. zák. a § 322 ods. 3 Tr. por. v neprospech obvineného S. K..

Tento rozsudok sa zrušuje a z r u š u j e sa tiež konanie, ktoré mu na Krajskom súde v Banskej Bystrici predchádzalo.

Zrušujú sa tiež všetky ďalšie rozhodnutia na zrušené rozhodnutia obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Krajskému súde v Banskej Bystrici sa prikazuje, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu vo Zvolene, sp. zn. 5 T 176/2013, zo dňa 16. júla 2014 bol obvinený S. K. uznaný za vinného zo spáchania prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák. spáchaný formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák. a zo spáchania prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. spáchaný formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák. na skutkovom základe, že:

dňa 28. augusta 2013 v čase asi o 16:00 hod. vo Zvolene, okr. Zvolen, na ul. W., v blízkosti križovatky s T. cestou po predchádzajúcej vzájomnej dohode s I. R., nar. X. N. XXXX vo F., trvale bytom S., fyzicky napadli poškodených I. K., nar. X. Z. XXXX a I. K., nar. XX. B. XXXX tak, že najskôr obvinený S. K. udrel päťou do nosa poškodeného I. K., tento spadol v dôsledku úderu na zem, ležiaceho na zemi ho obvinený I. R. udrel dvakrát päťou do oblasti tváre, keď k nim pribehol poškodený I. K., a tak ho obvinený S. K. udrel päťou po tvári do úst a následne obvinený I. R. ho udrel naraz oboma dľaňami po oboch ušiach, čím poškodenému I. K. spôsobili pomliaždenie hlavy v spánkovej oblasti, tržnú ranu hornej pery, úst a pomliaždenie plochy tváre s dobou liečby a PN 5 až 6 dní.

Za to uložil Okresný súd vo Zvolene obvinenému podľa § 364 ods. 1 Tr. zák., § 37 písm. h/, písm. m/ Tr. zák., § 38 ods. 2, ods. 4 Tr. zák., § 41 ods. 1 Tr. zák., § 46 Tr. zák. úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 16 (šestnásť) mesiacov. Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. súd obvineného pre výkon trestu odňatia slobody zaradil do Ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. bol obvinený povinný nahradiť poškodeným spôsobenú škodu, a to I. K., nar. XX. B. XXXX vo F., trvale bytom F., adresa na doručovanie písomností T., vo výške 322 Eur, UNION zdravotnej poisťovni, a.s., Bajkalská 29/A, 821 08 Bratislava, IČO: 36 284 831, vo výške 7,26 Eur, Dôvere zdravotnej poisťovni, a.s., Einsteinova 2, 851 01 Bratislava, IČO: 35 942 436, vo výške 13,33 Eur.

Na základe odvolania obvineného (proti výroku o vine a treste) a okresného prokurátora Okresnej prokuratúry Zvolen (proti výroku o vine a treste) vo veci konal ako odvolací súd Krajský súd v Banskej Bystrici, ktorý rozsudkom, sp. zn. 3 To 89/2014, zo dňa 2. septembra 2014 podľa § 321 ods. 1 písm. c/, písm. d/ Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok v celom rozsahu a podľa § 322 ods. 3 Tr. por. uznal obvineného S. K. vinným zo spáchania zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že:

dňa 28. augusta 2013 v čase asi o 16:00 hod. vo Zvolene, okr. Zvolen, na ul. W., v blízkosti križovatky s T. cestou, bez predchádzajúcej vzájomnej dohody s ďalšou osobou, fyzicky napadli poškodených I. K., nar. X. Z. XXXX a I. K., nar. XX. B. XXXX tak, že obvinený S. K. udrel päťou do nosa poškodeného I. K., pričom tento spadol v dôsledku, kde ho ďalšia osoba udrela dvakrát päťou do oblasti tváre a obvinený S. K. ho následne prehľadal a z vrecka bundy mu odcudzil 60 Eur a keď k nim pribehol poškodený I. K., obvinený S. K. ho udrel päťou do úst a následne ďalšia osoba ho udrela naraz oboma dľaňami po oboch ušiach, čím poškodenému I. K. spôsobili pomliaždenie prednej plochy tváre, zlomeninu nosových kostí bez výraznejšieho posunu úlomkov s dobou liečby a práceneschopnosti asi 10 dní a poškodenému I. K. spôsobili pomliaždenie hlavy v spánkovej oblasti, tržnú ranu hornej pery a pomliaždenie prednej plochy tváre s dobou liečby a práceneschopnosti minimálne 7 dní.

Za to Krajský súd v Banskej Bystrici obvineného odsúdil podľa § 188 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 4 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 4 (štyri) roky a 8 (osem) mesiacov. Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. sa na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu so stredným stupňom stráženia. Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. bol obvinený povinný nahradiť poškodeným spôsobenú škodu, a to I. K., nar. XX. B. XXXX, bytom F., adresa na doručovanie písomností T., vo výške 322 Eur, Unionu zdravotnej poisťovni, a.s., Bajkalská 29/A, Bratislava, vo výške 7,26 Eur, Dôvere zdravotnej poisťovni, a.s., Einsteinova 25, Bratislava, vo výške 13,33 Eur.

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie obvineného S. K. zamietol.

Proti uvedenému právoplatnému rozhodnutiu Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp. zn. 3 To 89/2014, zo dňa 2. septembra 2014, podal obvinený dovolanie z dôvodov uvedených v ustanovení § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por.

Obvinený vo svojom dovolaní uviedol, že bol neprávom odsúdený Krajským súdom v Banskej Bystrici, pričom svedkovia z Mestskej polície Zvolen pri prehliadke nenašli žiadnu hotovosť, ako to tvrdili

poškodení a svedkovia. Obvinený si vo svojom dovolaní žiadal za svojho obhajcu Vladimíra Flídera.

V rámci doplnenia svojho dovolania obvinený opísal priebeh konania pred prvostupňovým súdom ako aj odvolacím súdom, pričom poprel spáchanie obidvoch skutkov, ktoré sú mu kladené za vinu s poukázaním na znalecké posudky. Obvinený ďalej uviedol, že okresný súd nezistil správne skutkový stav, a preto z tohto nesprávne zisteného skutkového stavu nemohol vyvodit' správne právne závery.

Ďalej v rámci dovolania obvinený opísal priebeh konania v rámci hlavného pojednávania, spochybňoval dokazovanie, vylúčil a zároveň poprel ublíženie na zdraví oboch poškodených.

Vzhľadom k hodnoteniu dôkazov obvinený uviedol, že prvostupňový súd nemal dôvod reagovať na zhodné výpovede oboch poškodených, pretože tieto boli podporené len ďalšími nepriamymi dôkazmi, ktoré nemožno považovať za vierohodné ani u jedného z poškodených, nakoľko je jednoznačne preukázané spochybnenie týchto výpovedí a tvrdení, ktoré sa rozchádzali od samého začiatku údajného skutku. Obvinený spochybňuje zistený skutkový stav ako aj nesprávne vyhodnotenú dôkazy, nakoľko podľa obvineného súdy vo veci nevykonali dokazovanie v rozsahu, ktorý je nevyhnutný pre správne rozhodnutie, pričom konajúce súdy v tomto prípade bez relevantných dôkazov vyniesli odsudzujúce rozhodnutie ktoré je v rozpore so spravodlivosťou, pričom z Ústavy Slovenskej republiky a Tr. por. možno konštatovať, že nie je možné niekoho odsúdiť na základe pravdepodobnosti a dohadov, pretože vina musí byť jednoznačne preukázaná.

Obvinený uviedol, že povinnosťou súdu je postupovať tak, aby bol zistený skutkový stav veci s poukázaním na § 2 ods. 5 Tr. por. ako aj na prezumpciu nevinu, ktorá vo svojich dôsledkoch znamená, že obvinený nemusí dokazovať svoju nevinu a že pri posudzovaní skutkových otázok platí pravidlo „in dubio pro reo“. Orgány činné v trestnom konaní nezabezpečili dostatok relevantných usvedčujúcich dôkazov a obžaloba bola založená na nepriamych dôkazoch, z ktorých vyplynulo nezákonné obvinenie. Podľa obvineného súd pri hodnotení týchto nepriamych dôkazov nedospel k záveru, že tieto ani samostatne ani vo svojom súhrne nevedú len k jedinému možnému záveru, teda nie sú uzavreté a súd nezistil ani príčinnú súvislosť medzi týmito nepriamymi dôkazmi a dokazovanou skutočnosťou.

Vzhľadom na neexistenciu dôkazov žiada obvinený, aby súd dospel k záveru o absolútnej dôkaznej núdzi a oslobodil ho spod obžaloby, nakoľko vzhľadom na skutočnosti považuje obvinený takýto postup v jeho neprospech, pričom rozhodnutia krajského súdu a okresného prokurátora sú len subjektívne tvrdenia, ktoré nemajú oporu v objektívnych zisteniach, a preto je zrejmé, že neboli naplnené obligatorne znaky skutkovej podstaty uvedeného činu, ani iného trestného činu. Na základe uvedeného považuje obvinený trest uložený Okresným súdom Zvolen za dostačujúci.

Obvinený poukázal na skutočnosť, že Krajský súd v Banskej Bystrici nepostupoval tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorej sú dôvodné pochybnosti v rozsahu nevyhnutnom na rozhodnutie, pričom neboli hodnotené dôkazy v súlade so všetkými okolnosťami prípadu a rozsudok bol založený na neúplných dôkazoch.

Obvinený navrhol Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky, ako dovolaciemu súdu, aby podľa § 368 ods. 1 Tr. por. vyslovil, že rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici bol porušený zákon v ustanovení § 2 ods. 10 a ods. 12 Tr. por. a v § 231 ods. 1 písm. c/ Tr. por. v konaní, ktoré tomuto predchádzalo v neprospech obvineného, podľa § 386 ods. 2 Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici a rozsudok Okresného súdu vo Zvolene, podľa § 388 ods. 1 Tr. por. prikázal Okresnému súdu vo Zvolene, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Obhajca obvineného v rámci doplnenia dovolania uviedol, že rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 2. septembra 2014, sp. zn. 3 To 89/2014, bol porušený zákon v neprospech obvineného, a preto podáva dovolanie z dôvodu uvedeného v § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. V doplnení dovolania obhajca uviedol, že obvinený žiadny zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1 Tr. zák. nespáchal, jeho spáchanie

mu nebolo bez akýchkoľvek pochybností preukázané a ak sa dopustil protiprávneho konania, tak potom ide nanajvýš o dva prečiny za spáchanie, ktorých bol neprávoplatne odsúdený Okresným súdom vo Zvolene na hlavnom pojednávaní dňa 1. júla 2014.

Obhajca obvineného rovnako žiadal dovolací súd, aby postupom podľa § 386 ods. 1 Tr. por. vyslovil rozsudkom porušenie zákona a podľa § 386 ods. 2 Tr. por. zrušil rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 2. septembra 2014, sp. zn. 3 To 89/2014, v napadnutom výroku a podľa § 388 ods. 1 prikázal Krajskému súdu v Banskej Bystrici, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

K dovolaniu obvineného sa vyjadrila prokurátorka okresnej prokuratúry, ktorá uviedla, že sa nestotožňuje s dovolacím dôvodom uvádzaným dovolateľmi v podanom dovolaní, nakoľko zastáva názor, že Krajský súd Banská Bystrica svoje rozhodnutie založil na správnom právnom posúdení zisteného skutku. Prokurátorka má rovnako za to, že skutkový stav bol zistený správne a úplne a rovnako tak zotrváva na skutočnostiach uvedených v predmetnom odvolaní ako aj na svojej záverečnej reči zo dňa 16. júla 2014. Z uvedeného dôvodu navrhuje dovolaciemu súdu, aby podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie odmietol, eventuálne po preskúmaní veci podľa § 392 ods. 1 Tr. por. dovolanie zamietol.

Obvinený sa vyjadril k podaniu okresnej prokurátorky v rámci ktorého uviedol, že súdy nevykonali dokazovanie v rozsahu, ktorý je nevyhnutný pre správne rozhodnutie a v tomto prípade dochádzalo jednoznačne k zásadným pochybeniam a porušeniu zákonov. Obvinený spochybňuje a kritizuje postup súdov a prokuratúry, pričom preverovaním a dokazovaním neboli zistené skutočnosti, ktoré by odvodňovali spáchanie trestného činu lúpeže, ako ani neboli získané dôkazy, ktoré by ho usvedčovali. Obvinený ďalej uviedol tie isté skutočnosti ako v pôvodnom podaní, pričom má za to, že súd nedostatočne vyhodnotil dôkaznú situáciu a nesprávne právne posúdil zmätočne zistený skutkový stav, nakoľko ani z vykonaného dokazovania nevyplýva spáchanie skutku kvalifikovaného ako zločin lúpeže, ako ani spáchanie skutku, nakoľko nebol predložený žiaden dôkaz svedčiaci o tom, že skutok spáchal obvinený a nebola preukázaná vina z lúpeže.

Vzhľadom na neexistenciu dôkazov obvinený žiada, aby súd dospel k záveru o absolútne dôkaznej núdzi a oslobodil ho spod obžaloby prokurátorky Okresnej prokuratúry Zvolen, nakoľko Krajský súd v Banskej Bystrici nepreskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku podľa § 371 ods. 1 Tr. por., ktoré im predchádzalo a stotožnil sa len s prokurátorom Okresnej prokuratúry Zvolen. Obvinený uviedol, že ani okresný súd ani krajský súd nevykonali v rozsahu § 2 ods. 10 a ods. 12 Tr. por. dokazovanie a nezistili skutkový stav a tento nebol v súlade so zákonom právne posúdený. Obvinený poukázal na čl. 50 ods. 6 Ústavy Slovenskej republiky ako aj na čl. 40 ods. 6 Listiny základných práv a slobôd, čl. 7 ods. 1, 2. vety Európskeho dohovoru o ľudských právach, podľa ktorého uložený trest nesmie byť prísnejší, než aký bolo možné uložiť v čase spáchania trestného činu.

Obvinený ďalej popísal priebeh aplikovania jednotlivých ustanovení Tr. zákona ako aj ich význam, s poukázaním na porušenie čl. 12 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 3 ods. 1 listiny a čl. 14 Dohovoru, v spojitosti s rozdielnym pohľadom na páchatel'a, ktorý bol v minulosti už súdne trestaný a druhý, ktorý je bezúhonný. Obvinený spochybnil tvrdenia prokurátora ako aj vyšetrovateľa a označil ich za subjektívne, ktoré nemajú oporu v objektívnych zisteniach, nakoľko je zrejmé, že v tomto prípade neboli naplnené obligatórne znaky skutkovej podstaty uvedeného trestného činu, ani iného trestného činu.

Obvinený poukázal aj na ustanovenie § 18 v spojitosti s rozhodnutím, sp. zn. R č. 49/1971-1, podľa ktorého úplné objasnenie všetkých skutočností v prípravnom konaní potrebných pre posúdenie prípadu § 164 ods. 2 Tr. por. predpokladá zadováženie a vykonanie dôkazov o stíhanom skutku nielen v rozsahu umožňujúcom posúdiť, či obvinený skutok spáchal, ale aj v rozsahu umožňujúcom posúdiť, ktoré ustanovenie Tr. zák. obvinený svojim skutkom naplnil.

V závere svojho doplnenia dovolania obvinený uviedol, že zotrváva na skutočnostiach uvedených v

predmetnom odvolaní ako aj na svojej záverečnej reči zo dňa 16. júla 2014, z ktorého podľa obvineného vyplýva jednoznačné porušenie zákona v zmysle § 321 ods. 1 písm. b/, písm. c/ Tr. por., na ktorom zotrúva a žiada vysloviť, že podľa § 368 ods. 1 Tr. por. bol rozsudkom Krajského súdu Banská Bystrica porušený zákon v ustanovení § 2 ods. 10 a ods. 12 Tr. por. a v § 231 ods. 1 písm. c/ Tr. por. v konaní, ktoré tomuto predchádzalo v neprospech obvineného, podľa § 386 ods. 2 Tr. por. zrušiť napadnutý rozsudok Krajského súdu Banská Bystrica a rozsudok Okresného súdu Zvolen a podľa § 388 ods. 1 Tr. por. prikázať Okresnému súdu Zvolen, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, z dôvodu v zmysle § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por.

Ďalším doplnením dovolania obhajca obvineného neuviedol žiadne nové skutočnosti, pričom popísal priebeh súdnych konaní a v závere uviedol, že je daný dovolací dôvod v zmysle ustanovenia § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., a preto žiada, aby dovolací súd vyhovel jeho dovolaniu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) v rámci predbežného preskúmania podľa § 378 Tr. por. primárne zistil, že dovolanie bolo podané proti prípustnému rozhodnutiu (§ 368 ods. 1, ods. 2 Tr. por. a § 566 ods. 3 Tr. por.), bolo podané oprávnenou osobou prostredníctvom obvineného a jeho obhajcu (§ 369 ods. 2 písm. b/ Tr. por. a § 373 ods. 1 Tr. por.), v zákonnej lehote a na príslušnom súde (§ 370 ods. 1, ods. 3 Tr. por.) a že spĺňa tiež i obligatórne obsahové náležitosti dovolania (§ 374 ods. 1, ods. 2 Tr. por.). Okrem toho zistil, že bola splnená aj podmienka dovolania podľa § 372 ods. 1 veta prvá Tr. por., keďže obvinený pred podaním dovolania využil svoje právo a podal riadny opravný prostriedok, o ktorom bolo rozhodnuté ako aj prokurátor.

Zároveň však zistil, že obvineným tvrdený dôvod dovolania je zjavne preukázaný a že vytýkané nedostatky povedú k postupu podľa § 386 a § 388 ods. 1 Tr. por., a preto v zmysle § 382a Tr. por. dospel k takému záveru, že rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici z 2. septembra 2014, sp. zn. 3 To 89/2014, a konaním, ktoré mu na Krajskom súde v Banskej Bystrici predchádzalo bol porušený zákon v ustanoveniach § 188 ods. 1 Tr. zák. a § 322 ods. 3 Tr. por. v neprospech obvineného S. K.

Dovolanie je mimoriadnym opravným prostriedkom, ktorý možno podať proti právoplatnému rozhodnutiu súdu, ktorým bol porušený zákon, ako aj preto jeho dôsledkom býva narušenie stability konečného a vykonateľného rozhodnutia súdu. Preto aj tu musí prevažovať záujem na tom, aby bolo vydané rozhodnutie plne v súlade so zákonom, ako aj konanie, ktoré takýmto rozhodnutiu predchádzalo, nad záujmom na stabilite a nezmeniteľnosti takéhoto právoplatného rozhodnutia.

Podľa § 321 ods. 1 písm. c/ Tr. por. odvolací súd zruší napadnutý rozsudok aj ak vzniknú pochybnosti a správnosti skutkových zistení napadnutých výrokov, na ktorých objasnenie treba dôkazy opakovať, alebo vykonať ďalšie dôkazy.

Podľa § 322 ods. 3 Tr. por. odvolací súd rozhodne sám rozsudkom vo veci, ak možno nové rozhodnutie urobiť na podklade skutkového stavu, ktorý bol v napadnutom rozsudku správne zistený alebo doplnený dôkazmi vykonanými pred odvolacím súdom. V neprospech obžalovaného môže odvolací súd zmeniť napadnutý rozsudok len na základe odvolania prokurátora, ktoré bolo podané v neprospech obžalovaného; vo výroku o náhrade škody tak môže urobiť aj na podklade odvolania poškodeného, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody.

Podľa § 326 ods. 5 Tr. por. odvolací súd môže konanie doplniť dôkazmi nevyhnutnými na to, aby mohol o odvolaní rozhodnúť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky preskúmal predložený spis aj spolu s dovolaním obvineného a dospel k záveru, že Krajský súd v Banskej Bystrici nekonal v súlade so zákonom, nakoľko porušil ustanovenia § 188 ods. 1. Tr. zák. a § 322 ods. 3 Tr. por., pretože sa nimi neriadil, pričom zrušil napadnutý rozsudok Okresného súdu Zvolen zo dňa 16. júla 2014, sp. zn. 3 To 89/2014, a bez toho aby vykonal dokazovanie sám rozhodol, čím konal v rozpore so zákonom. Takto sa celé konanie pred Krajským súdom v Banskej Bystrici stalo nezákonným, a preto nie je možné zaujať stanovisko ani k dovolacím dôvodom, nakoľko

vychádzajú z nezákonným spôsobom zisteného skutkového stavu.

S poukázaním na vyššie uvedené Najvyšší súd Slovenskej republiky uvádza, že pokiaľ by odvolací súd chcel sám rozhodnúť, musel by vykonať dokazovanie v potrebnom rozsahu na ustálenie skutkového stavu, aby odstránil pochybnosti, ktoré vytýkal súdu prvého stupňa. Pri novom preskúmaní odvolaní obvineného a prokurátora sa bude musieť vysporiadať aj s dôkazmi a námietkami, ktoré uvádza aj obvinený vo svojom dovolaní.

Najvyšší súd Slovenskej republiky poukazuje aj na skutočnosť, že odvolací súd porušil zásadu vyjadrenú v rozhodnutí Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (číslo judikátu je R č. 57/1984), podľa ktorej nemôže odvolací súd sám rozhodnúť rozsudkom (§ 259 ods. 3 Tr. por. - teraz § 322 Tr. por.), keď sám nevykoná žiadne dôkazy a mení skutkový stav zistený súdom prvého stupňa len na základe toho, že inak hodnotí dôkazy vykonané pred súdom prvého stupňa. V takom prípade musí vec vrátiť súdu prvého stupňa na nové konanie a rozhodnutie. Aj keď odvolací súd sám nevykoná žiadne nové dôkazy ani neopakuje dôkazy vykonané pred súdom prvého stupňa, môže dôjsť k záveru, že skutkové zistenia súdu prvého stupňa sú nejasné, neúplné alebo vzbudzujú pochybnosť o svojej správnosti. Odvolací súd môže v takom prípade vytknúť chyby pri hodnotení dôkazov, ktorých sa podľa jeho názoru dopustil súd prvého stupňa (nelogickosť záverov, opomenutie niektorých okolností ap.), nie je však oprávnený dávať mu záväzné pokyny, k akým záverom má dôjsť pri hodnotení jednotlivých dôkazov, ani na to, aké celkové skutkové zistenia má urobiť. Je oprávnený iba na to, dať súdu prvého stupňa záväzné pokyny znova vykonať dôkazy, alebo vykonať nové dôkazy (§ 264 ods. 1 Tr. por. - teraz § 327 Tr. por.).

S poukázaním na vyššie uvedené je potrebné uviesť, že odvolací súd vydal napadnutý rozsudok bez vykonania akéhokoľvek dokazovania, a to či už bez opätovného vykonania dôkazov už skôr vykonaných ako i bez vykonania dôkazov nových, a teda len na podklade predloženého spisového materiálu, nakoľko aj vo svojom uznesení uviedol, že zistené konanie obvineného po úprave skutku preto v zhode s obžalobou posúdil ako zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1 Tr. zák., pretože bolo bez akýkoľvek pochybností preukázané, že obvinený použil násilie v úmysle zmocniť sa cudzej veci.

V súvislosti s predmetným prípadom je potrebné zvýrazniť aj to, že odvolací súd môže v zmysle § 322 ods. 3, veta prvá Tr. por. sám rozsudkom rozhodnúť len vtedy, ak možno nové rozhodnutie urobiť na podklade skutkového stavu, ktorý bol v napadnutom rozsudku správne zistený alebo doplnený dôkazmi vykonanými pred odvolacím súdom, čo však podľa odvolacieho súdu nie je, nakoľko odvolací súd skonštatoval, že skutkový stav uvedený vo výroku napadnutého rozsudku nie je správne zistený.

Vzhľadom na vyššie uvedené dôvody dospel Najvyšší súd Slovenskej republiky k záveru, že Krajský súd v Banskej Bystrici nedostatočne a nesprávne právne posúdil skutok spáchaný obvineným S. K., pričom nevykonával ani dokazovanie na verejnom zasadnutí a z toho vyplýva nesprávne vyhodnotenie použitia hmotnoprávných ustanovení vzťahujúcim sa ku skutkom spáchaných obvineným, pričom bol aj porušený zákon v neprospech obvineného.

S poukázaním na vyššie uvedené dôvody rozhodol preto Najvyšší súd Slovenskej republiky tak, že rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici z 2. septembra 2014, sp. zn. 3 To 89/2014, a konaním, ktoré mu na Krajskom súde v Banskej Bystrici predchádzalo, bol porušený zákon v ustanoveniach § 188 ods. 1 Tr. zák. a § 322 ods. 3 Tr. por. v neprospech obvineného S. K.. Tento rozsudok sa zrušuje a zrušuje sa tiež konanie, ktoré mu na Krajskom súde v Banskej Bystrici predchádzalo, pričom sa zrušujú tiež všetky ďalšie rozhodnutia na zrušené rozhodnutie obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Krajskému súdu v Banskej Bystrici sa prikazuje, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu opravný prostriedok nie je prípustný.